

206

221

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
=====

SZTAB GENERALNY WP - ZARZĄD II

SZTAB GENERALNY WP
ZARZĄD II
Nr. *428145109108*
Wpłynęło dn. *-5* Grud. 1978
Zat. *2* *2 jamc*

T
POUFNE
Egz. pojed.

WŁASCIWOSCI SYTUACJI WYWIADOWCZEJ
W KRAJACH POŁWYSPU IBERYJSKIEGO

Referat Zastępcy Szefa Sztabu Generalnego WP, Szefa Zarządu
Wywiadowczego gen. bryg. Czesława KISZCZAKA wygłoszony na
Konferencji Szefów Zarządów Wywiadowczych w Sofii

W A R S Z A W A

=====

Październik, 1978 r

207

222

Szanowni Towarzysze Generałowie !

W swoim poprzednim wystąpieniu główną uwagę zwróciłem na sytuację wojskowo-polityczną w krajach Półwyspu Iberyjskiego, wskazując na bezpośrednią ingerencję głównych państw NATO w wewnętrzne sprawy Hiszpanii i Portugalii w celu utrzymania obydwu państw w orbicie swych wpływów. Państwa NATO, popierając burżuazyjne struktury polityczne w Hiszpanii i Portugalii, przeciwdziałają tendencjom odśrodkowym w tych krajach i wywierają wpływ na rozwój sytuacji wewnętrznej w celu zapewnienia sobie stabilności na południowym skrzydle NATO.

Ingerencja Stanów Zjednoczonych i ich głównych sprzymierzeńców z NATO w wewnętrzne sprawy Hiszpanii i Portugalii oraz aktualne trendy rozwojowe sytuacji wewnętrznej w tych państwach wywierają bezpośredni wpływ na sytuację wywiadowczą w krajach Półwyspu Iberyjskiego. Znaczną rolę w zahamowaniu procesu przemian społeczno-politycznych i przywróceniu lojalności Hiszpanii i Portugalii wobec państw NATO odegrały służby specjalne Stanów Zjednoczonych i innych głównych państw Paktu Północnoatlantyckiego, które coraz ściślej współpracują ze służbami specjalnymi krajów Półwyspu Iberyjskiego.

Sytuacja wywiadowcza w omawianych krajach nie jest jednolita i klarowna. W każdym z omawianych krajów jest ona różna i ma swoje specyficzne znamiona. Zmienia się ona w zależności od rozwoju sytuacji wewnętrznej w tych krajach. W Hiszpanii na przykład obserwuje się powolne zmiany organizacyjne i kompetencyjne służb specjalnych przy nie zmienionej w zasadzie strukturze personalnej. Natomiast w Portugalii prowadzona jest gruntowna reorganizacja tych służb, która nie jest jeszcze w pełni jasna i przejrzysta. Zachodzące zmiany w tym kraju miały istotny wpływ na osłabienie reżimu kontrwywiadowczego.

208
203

Pozwólcie Szanowni Towarzysze Generałowie, że w sposób syntetyczny przedstawię właściwości sytuacji wywiadowczej w Hiszpanii i Portugalii na tle wewnętrznej sytuacji politycznej.

Hiszpania. W spadku po dyktaturze Franco w Hiszpanii pozostał doskonale zorganizowany, stosunkowo najliczniejszy w Europie aparat bezpieczeństwa i Policji. Stan ten ilustrują następujące liczby: w Hiszpanii jeden funkcjonariusz policji przypada na 138 mieszkańców, podczas gdy we Włoszech jeden na 275 mieszkańców, we Francji jeden na 481 osób, w RFN jeden na 413, a w Wielkiej Brytanii jeden na 500 mieszkańców. Oznacza to, że w Hiszpanii jest ponad 3,5-krotnie więcej policjantów niż w Wielkiej Brytanii w przeliczeniu na liczbę mieszkańców.

Od 1975 roku aparat bezpieczeństwa i policji przechodził stopniową ewolucję, dostosowując się do nowych warunków społeczno-politycznych kraju. Przeprowadzone reformy miały na celu:

- zapewnienie rządowi pełnej władzy nad siłami policyjnymi;
- oddziaływanie na społeczeństwo, zaniepokojone pozostawieniem w stanie nienaruszonym starego aparatu policji, który był ostoją dyktatury;
- przystosowanie struktury policji do nowych zadań wynikających z zmieniających się stosunków społeczno-politycznych i gospodarczych kraju.

Kadra kierownicza policji i służb specjalnych nie uległa w zasadzie większej zmianie. Rząd Suareza zmierzał do pozyskania dla swojej polityki średniej i niższej kadry, natomiast wyższe stanowiska obsadzał oddanymi mu ludźmi. Kadra kierownicza służb specjalnych i policji rekrutuje się bądź ze środowisk arystokratycznych, bądź z kadry oficerskiej zasłużonej dla reżimu frankistowskiego i wychowanej pod nadzorem dowódców wyrosłych z wojny domowej.

209
224

Do ważniejszych decyzji rządu w sprawie służb bezpieczeństwa i policji można zaliczyć:

a/ powołanie w lipcu 1976 roku podsekretariatu stanu do spraw porządku publicznego w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Na jego czele stanął nowo mianowany wiceminister, któremu podporządkowano Dyрекcję Generalną Gwardii Cywilnej i Dyрекcję Generalną Bezpieczeństwa, tj. dwa najważniejsze piony policyjne w Hiszpanii;

b/ utworzenie Policji Narodowej, podległej Generalnej Dyrekcji Bezpieczeństwa, w skład której weszła Gwardia Narodowa /dotychczas nazywana Policją Zbrojną/ i Generalny Korpus Policji /dawna nazwa Policja Rządowa/. W okresie frankizmu ww. dwa rodzaje policji podlegały szefowi państwa. Oprócz Policji Narodowej głównymi pionami Generalnej Dyrekcji Bezpieczeństwa są komisariaty generalne /inspektoraty/ do spraw: informacji, bezpieczeństwa publicznego, dokumentacji oraz Policja Śledcza;

c/ przeprowadzenie zmian personalnych na kierowniczych stanowiskach służb specjalnych i policji;

d/ podporządkowanie gubernatorowi cywilnemu Madrytu sił policyjnych tego miasta w zakresie polityki ich użycia, co dotychczas leżało w gestii Dyrektora Generalnego Bezpieczeństwa,

Dalsza reorganizacja sił porządku publicznego odbywać się będzie w oparciu o ustawę Korteżów, która jest w trakcie zatwierdzania. Ustawa ma na celu przystosowanie sił policyjnych do nowych warunków burżuazyjnej demokracji między innymi poprzez polepszenie jej operatywności, zbliżenie do ludności tworząc nowe terytorialne komisariaty oraz zachowanie tzw. "apolityczności". Według projektu tej ustawy, w skład sił policji i bezpieczeństwa państwa mają wchodzić /schemat 1/:

210
225

- Policja Narodowa spełniająca funkcje podstawowej siły porządku publicznego, której ma podlegać: Gwardia Narodowa /Policja Zbrojna/ w sile około 39 000 ludzi i Korpus Generalny Policji /Policja Rządowa/ w sile około 10 000 ludzi;

- Korpus Gwardii Cywilnej, który stanowi zwartą siłę militarną realizującą, na potrzeby administracji cywilnej, zadania typowe dla żandarmerii /w sile około 70 000 osób/;

- Policja Śledcza - przeznaczona do zwalczania przestępstw gospodarczych i finansowych.

Siły bezpieczeństwa państwa /policyjne / generalnie mają podlegać ministrowi spraw wewnętrznych, zaś ich kierownictwo policyjne w terenie spełniać będą gubernatorzy cywilni. Korpus Gwardii Cywilnej i Gwardii Narodowej mają zachować swój obecny wojskowy charakter z tym, że Gwardia Cywilna w zakresie realizacji zadań ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego ma podlegać ministrowi spraw wewnętrznych, a w zakresie swych funkcji wojskowych oraz wyszkolenia - ministrowi obrony. Nowe zarządzenie ministra spraw wewnętrznych przewiduje powołanie około 130 nowych komisariatów we wszystkich miejscowościach powyżej 20 tys. mieszkańców.

Prócz sił policyjnych, w Hiszpanii istnieją - według niepełnych danych - następujące służby wywiadu i kontrwywiadu /schemat 1/:

- Centralna Służba Dokumentacji przy Prezydium Rządu, stanowiąca centrum archiwalno-dokumentacyjno-informacyjne;

- Główne Centrum Informacyjne Obrony /CSID - kontrwywiad wojskowy/;

- Wojskowa Służba Informacyjna /SIM - Wywiad wojskowy/;

- Służba Informacyjna Wojsk Lądowych /SIBE - służba kontr-

241
226

wywiadowcza/, której podlegają służby informacyjne w okręgach wojskowych.

Przedstawione przedsięwzięcia reorganizacyjne w łonie sił policyjnych i służb specjalnych mają na celu umocnienie i rozbudowę aparatu policyjnego. Sprzyjają temu wydarzenia wewnętrzne na tle zaostrzającej się walki między siłami zachowawczymi a zwolennikami reform oraz na tle narastania rewindykacji praw autonomicznych dla niektórych regionów, a zwłaszcza kraju Basków. W sytuacji narastającego napięcia i mnożących się aktów terroru siły policyjne znajdują uznanie kół rządzących dla swych przedsięwzięć i potrzeb.

Hiszpańskie służby kontrwywiadu i policji podejmują przedsięwzięcia aktywne i prewencyjne zarówno wobec obywateli własnych, jak i cudzoziemców. Otrzymujemy meldunki z terenu Hiszpanii o zjawiskach świadczących o zwiększaniu sieci informatorów, podstawianiu prowokatorów, stosowaniu obserwacji, penetracji pomieszczeń biurowych i mieszkań naszych pracowników, instalowaniu podsłuchu itp. W działalności operacyjnej kontrwywiadu istotną rolę spełniają informatorzy służb policyjnych oraz miejscowi obywatele zatrudnieni w naszych placówkach jako personel pomocniczy, pracownicy biur z którymi kontaktują się nasi obywatele, członkowie organizacji społecznych, politycznych itp.

O prowadzonej infiltracji agenturalnej i inwigilacji polskich placówek mogą świadczyć następujące fakty:

- w styczniu br. kierownik madryckiego biura Polskich Linii Lotniczych stwierdził z całą pewnością penetrację biura w dniach świątecznych 6-8 stycznia. Wykrył on ślady prac instalacyjnych związanych prawdopodobnie z zakładaniem podsłuchu;

- stosunkowo często pracownicy polskich przedstawicielstw w Hiszpanii niepokojeni są zarówno w dzień, jak i w nocy "głuchymi" telefonami;

- obserwacje placówek krajów socjalistycznych prowadzone są przez agentów policji /umundurowanych i cywilnych/;

- szczegółowo badane są kontakty osobowe pracowników naszych placówek,

Jest rzeczą charakterystyczną, że w warunkach obecnie wzmożonej walki politycznej w Hiszpanii szczególnego znaczenia nabrała

212
227

propaganda kontrwywiadowcza skierowana głównie przeciwko krajom wspólnoty socjalistycznej. Cele tego rodzaju akcji propagandowych są zawsze te same: wyrabianie w społeczeństwie wrogości do krajów socjalistycznych, odwracanie uwagi od istotnych dla narodu hiszpańskiego problemów wewnętrznych i międzynarodowych, rozniecanie psychozy zagrożenia, stanowiącej właściwy klimat dla rozszerzania uprawnień organów policyjnych, zwiększanie ich liczebności oraz przyznawanie większych środków budżetowych na potrzeby służb specjalnych. W propagandzie wykorzystuje się fakty oparte na prowokacjach organizowanych przez kontrwywiad, stosuje się zasadę wyolbrzymiania zdarzeń, podawanie informacji nieprawdziwych itp. Przykładem tego były wydalenia pracowników placówek socjalistycznych w wyniku prowokacyjnych akcji policji, szeroka kampania prasowa wokół tych przypadków oraz tendencyjne publikacje zamieszczane w prasie centralnej o działalności wywiadowczej prowadzonej przez przedstawicielstwa krajów socjalistycznych na terenie Hiszpanii.

W odróżnieniu od niektórych innych krajów kapitalistycznych społeczeństwo Hiszpanii, jak się wydaje, nie ulega łatwo zastraszeniu wywołanym nagonką antykomunistyczną pod hasłami "zagrożenia i wywrotowej" działalności. Mamy tam do czynienia ze swego rodzaju reakcją psychologiczną społeczeństwa, które mając smutne doświadczenia z okresu zintytucjonalizowanego antykomunizmu za czasów dyktatury frankistowskiej z niedowierzaniem przyjmuje podawane relacje o działalności przedstawicielstw krajów socjalistycznych. Stosunek społeczeństwa hiszpańskiego do własnej policji i służb specjalnych jest generalnie nieufny. Siły policji i bezpieczeństwa zostały zdyskredytowane w oczach społeczeństwa z powodu ich roli w okresie frankistowskim.

Procesy społeczno-polityczne zachodzące po śmierci Franco oraz Rewolucja Kwietniowa w Portugalii zaostrzyły uwagę CIA i służb

213
228

specjalnych NATO w odniesieniu do tego terenu. Ze zwiększonym nasileniem poczęły one wywierać swe wpływy /różnymi kanałami/ na nowe administracje - szczególnie rozległe wpływy osiągnęły USA w Hiszpanii. Wykorzystując sieć swoich baz wojskowych, pomoc wojskową, inwestycje w ekonomikę hiszpańską uplasowały na terenie tego kraju rozbudowany aparat wywiadowczy. Liczne też fakty świadczą o współpracy hiszpańskich służb specjalnych z ich amerykańskimi odpowiednikami i służbami innych państw NATO. Penetracja amerykańskich służb specjalnych w Hiszpanii dociera do różnych środowisk i ugrupowań społecznych. Dociera do wysokich szczebli administracji oraz do wszystkich liczących się ugrupowań politycznych. Stany Zjednoczone udzielają znacznej pomocy hiszpańskim służbom specjalnym, szczególnie w zakresie szkolenia kadr, doradztwa fachowego, organizacji działania, wyposażenia materiałowo-technicznego oraz w przygotowywaniu niektórych operacji kontrwywiadowczych skierowanych przeciwko KS. Jak z powyższego wynika, proces dopasowywania hiszpańskich służb specjalnych do potrzeb USA i innych państw NATO już trwa. W warunkach demokratyzacji życia w kraju zmuszone one zostały do wzmożenia swej działalności, rozwinięcia systematycznej inwigilacji politycznej w kręgach liberalnych i lewicowych oraz zwiększenia wpływów w kołach prawicy cywilnej i wojskowej. Taka sytuacja utrudnia prowadzenie działalności przez nasze służby specjalne na terenie Hiszpanii.

Portugalia. Służby specjalne Portugalii, a zwłaszcza służby bezpieczeństwa w okresie dyktatury faszystowskiej były szeroko rozbudowane. Po obaleniu dyktatury Salazara i reżimu Caetano w 1974 r. została zlikwidowana osławiona z brutalnych metod działania Policja Polityczna PIDE/DGS, to jest Policja Międzynarodowa i Obrony Państwa wchodząca w skład Dyrekcji Generalnej Bezpieczeństwa. Pozostałe organa policji istnieją w dalszym ciągu, ulegając, ze względu na nie

w pełni ustabilizowaną sytuację wewnętrzną, mniejszym lub większym zmianom organizacyjnym i kadrowym.

Portugalskie organa KW odczuwają dotkliwy brak odpowiednio wyszkolonych kadr, nie mających powiązań z byłym aparatem ucisku. Według niepotwierdzonych danych, znaczną pomoc w szkoleniu kadr kontrwywiadu udzielają państwa zachodnioeuropejskie i Stany Zjednoczone.

Aktualnie na terenie Portugalii występują następujące siły policyjne /schemat 2/:

- Policja Bezpieczeństwa Publicznego /Policia de Segurança Publica - PSP/, która czuwa nad zagwarantowaniem porządku i bezpieczeństwa publicznego, prowadzi działalność prewencyjną i operacyjną;

- Republikańska Gwardia Narodowa /Guarda Nacional Republicana - GNR/, wypełniająca zadania jednostek interwencyjnych typowych dla żandarmerii oraz kontrolę ruchu drogowego;

- Policja Śledcza /Policia Judiciaria - PJ/, przeznaczona do ścigania przestępstw pospolitych;

- Wojskowa Policja Śledcza /Policia Judiciaria Militar - PJM/ - do ścigania przestępstw w siłach zbrojnych;

- Gwardia Fiskalna /Guarda Fiscal - GF/, podlegająca ministerstwu finansów, a jej zadaniem jest sprawowanie kontroli celnej, granicznej, ochrona finansowa i walka z narkotykami;

- Policja Sił Lądowych /Policia Exercito - PE/, Policja Sił Powietrznych /Policia Aerea - PA/ i Policja Sił Morskich /Policia Naval - PN/, które przeznaczone są do utrzymania porządku w tych rodzajach sił zbrojnych oraz do wypełniania funkcji kontrwywiadowczych;

- Policja Morska /Policia Maritima - PM/, będąca cywilnym organem porządkowym; głównym jej zadaniem jest ochrona portów.

245
230

Czołową rolę w dziedzinie kontrwywiadu odgrywają w chwili obecnej siły zbrojne. Głównym organem odpowiedzialnym za całokształt działalności w zakresie kontrwywiadu i bezpieczeństwa kraju jest V Oddział Sztabu Generalnego ds. Bezpieczeństwa. Kierownicza kadra tego oddziału jest złożona z oficerów wiernych obecnemu prezydentowi gen. Eanesowi.

Aktualnie opracowany jest przez ekspertów pod przewodnictwem szefa sztabu wojsk lądowych gen. Pedro CARDOSO, w konsultacji z Komitetem Specjalnym Rady NATO - nowy projekt organizacji portugalskich służb specjalnych, który przewiduje:

a/ podporządkowanie wyżej wymienionych służb prezydentowi lub organowi kolegialnemu typu "narodowej rady bezpieczeństwa", której przewodniczącym byłby prezydent;

b/ objęcie całokształtu problematyki wywiadu i kontrwywiadu wojskowego i cywilnego oraz bezpieczeństwa wewnętrznego przez nowy organ o nazwie "Służba Informacyjna" /kontrwywiad/;

c/ koordynację działalności zreorganizowanych służb zarówno w zakresie spraw wewnętrznych, jak i problematyki zagranicznej, a także zwiększenie efektywności pracy sił policyjnych i służb specjalnych;

d/ zwiększenie roli analiz dokonywanych przez połączoną "Służbę Informacyjną", przy podejmowaniu istotnych dla państwa decyzji politycznych;

e/ powierzenie kierowniczych stanowisk w "Służbie Informacyjnej" kadrze oficerskiej przeszkolonej w NATO-wskich ośrodkach wojskowych.

Powyższe koncepcje odzwierciedlają ogólną tendencję państw NATO zmierzającą do centralizowania kierownictwa służb specjalnych

i ścisłego wiązania ich z kierownictwem państwa.

Aby niedopuszczyć do ewentualnych nadużyć władzy przez funkcjonariuszy nowej Służby Informacyjnej Republiki, już teraz przewiduje się środki zaradcze; kontrolę nad nią będzie sprawować prokurator generalny, komisja informacji parlamentu, trybunały i rząd.

Spośród służb kontrwywiadowczych działających głównie przeciwko krajom wspólnoty socjalistycznej na szczególną uwagę zasługuje służba do spraw cudzoziemców Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, która rozwija coraz większą aktywność. Służba ta przy wykonywaniu swych zadań ściśle współpracuje z Policją Bezpieczeństwa Publicznego, a szczególnie z Gwardią Fiskalną i organami wojskowymi. Kontroluje ona przebywanie cudzoziemców w Portugalii oraz centralizuje, koordynuje i rozpowszechnia wiadomości i informacje dotyczące obcokrajowców. Wydaje się jednak, że w okresie masowego napływu turystów służba ta nie jest w stanie kontrolować w pełni ruchu obcokrajowców wewnątrz kraju, choć do tego celu wykorzystuje się także personel hoteli, campingów, restauracji, dozorców domów itp.

Środki techniczne używane przez portugalskie służby specjalne należą do jednych z nowocześniejszych. Zarówno te, które pozostały "w spadku" po PIDE, jak również nowo nabyte w krajach NATO. System podsłuchu telefonicznego jest dobrze rozwinięty i działa bez względu na wewnętrzną sytuację polityczną /np. afera z wykryciem podsłuchu w rezydencji premiera za czasów Gonsalwesa/. W tym samym czasie zakupiono 80 kompletów aparatury umożliwiającej podsłuch z dużej odległości. Portugalia nie produkuje wyposażenia dla służb specjalnych. Jednak tradycyjne związki ze służbami policyjnymi Zachodu, a szczególnie z angielskimi, daje możliwość korzystania z ich doświadczeń.

Służby kontrwywiadowcze Portugalii, pomimo dość trudnej i skomplikowanej sytuacji wewnętrznej, prowadzą dość intensywną działalność zarówno prewencyjną, jak i aktywną wobec przedstawicielstw krajów wspólnoty socjalistycznej. Jedną z metod działalności tych służb jest stosowanie obserwacji naszych placówek, w tym głównie interesantów. Przedstawicielstwa naszych krajów są obserwowane ze stałych punktów obserwacyjnych, z samochodów oraz przez patrole i posterunki policji.

Portugalski KW stosuje podsłuchy telefoniczne polskich placówek i kontrolę dalekopisów. Zdarzają się przypadki przerywania połączeń teleksowych z Polską. Korespondencja handlowa naszego Biura Radcy Handlowego w Lizbonie jest otwierana, w wielu przypadkach bez zadawania sobie trudu jej zaklejania. Bezpośrednia inwigilacja pracowników naszych placówek przez KW Portugalii jest mało zauważalna. Prawdopodobnie reżim obserwacyjny na obecnym etapie rozwoju sytuacji wewnętrznej Portugalii jest zmniejszony.

W dziedzinie działalności prewencyjnej portugalski kontrwywiad, przy inspiracji służb specjalnych państw NATO, rozpowszechnia kłamliwe artykuły w prasie na temat rzekomej groźby ze strony wywiadów krajów UW. W ten sposób zamierza się podważyć zaufanie do placówek naszych państw i wyczulić własne społeczeństwo na grożące niebezpieczeństwo wynikające z ewentualnych kontaktów z pracownikami naszych przedstawicielstw. Działalność prewencyjna tego typu prowadzona była szczególnie w 1977 roku.

Z informacji uzyskanych z różnych źródeł wynika, że na terenie Portugalii działa duża sieć pracowników amerykańskich służb specjalnych, głównie CIA. Wywierają one duży nacisk na partie polityczne i hierarchię kościelną szczególnie przez dodacje finansowe.

Zachodnie służby specjalne ściśle współpracują z odpowiednimi służbami Portugalii zarówno w dziedzinie inwigilacji lewicy, jak i walki z terroryzmem i przemytem narkotyków /Portugalia staje się jednym z głównych terenów przemytu/.

Już w chwili obecnej znaczny wpływ na portugalskie służby specjalne wywierają Amerykanie. Szczególne wpływy posiadają oni w portugalskim szkolnictwie wojskowym. Corocznie w akademii wojskowej w Lizbonie pięciu oficerów amerykańskich prowadzi szkolenie specjalistyczne w różnych dziedzinach wojskowych dla kadry tej uczelni. W wyniku obserwacji dokonywanych w czasie szkolenia typują oni oficerów portugalskich na 6-miesięczne i roczne przeszkolenie w USA. Selekcji dokonują przy współpracy z oficerami II oddziału sztabu generalnego portugalskich sił zbrojnych, którzy uplasowani są w akademii. Do szkolenia w USA wybierani są oficerowie o poglądach zachowawczych. Ich postawy polityczne są następnie kształtowane w oparciu o doktryny Pentagonu. Odpowiednio dobrani oficerowie przechodzą w USA przeszkolenie wywiadowcze.

Na terenie Portugalii, według różnych danych, znajduje się również około 80 agentów tajnej policji brazylijskiej, której głównym zadaniem jest śledzenie emigrantów politycznych i ich kontaktów.

W wyniku procesów zachodzących na terenie Portugalii i wstrząsów politycznych, które w znacznym stopniu zmieniały strukturę i stan osobowy starej administracji państwowej, poważnemu rozbiściu i osłabieniu uległy tamtejsze służby specjalne. W kraju tym nie było możliwe dopasowanie starego aparatu kontrwywiadowczo-wywiadowczego do aktualnej sytuacji politycznej, jak to ma miejsce w odniesieniu do służb hiszpańskich. Można powiedzieć, że główne filary portugalskich służb specjalnych zostały rozbite w następstwie

rewolucji i wydarzeń po niej następujących. Aktualna ich reorganizacja ma na celu stworzenie nowych jakościowo struktur w oparciu o nowe, jeszcze bardzo szczupłe kadry. Dlatego też pomimo nacisków i pomocy Stanów Zjednoczonych, aktualny stan portugalskich służb specjalnych nie zezwala im na prowadzenie efektywnej, systematycznej i fachowej działalności operacyjnej. Daje to naszemu aparatowi wywiadowczemu w tym kraju większe możliwości rozwinięcia efektywnego działania niż na terenie Hiszpanii lub innego kraju NATO. Możliwości te zmniejszą się w najbliższych latach wraz z rozwojem i umocnieniem się służb specjalnych Portugalii.

Załączniki:

- Nr 1 - Ogólna struktura organizacyjna służb specjalnych i policji hiszpańskiej - jawne.
- Nr 2 - Ogólna organizacja służb specjalnych i policji portugalskiej - jawne.

Wydruk. w 1 egz. a/a

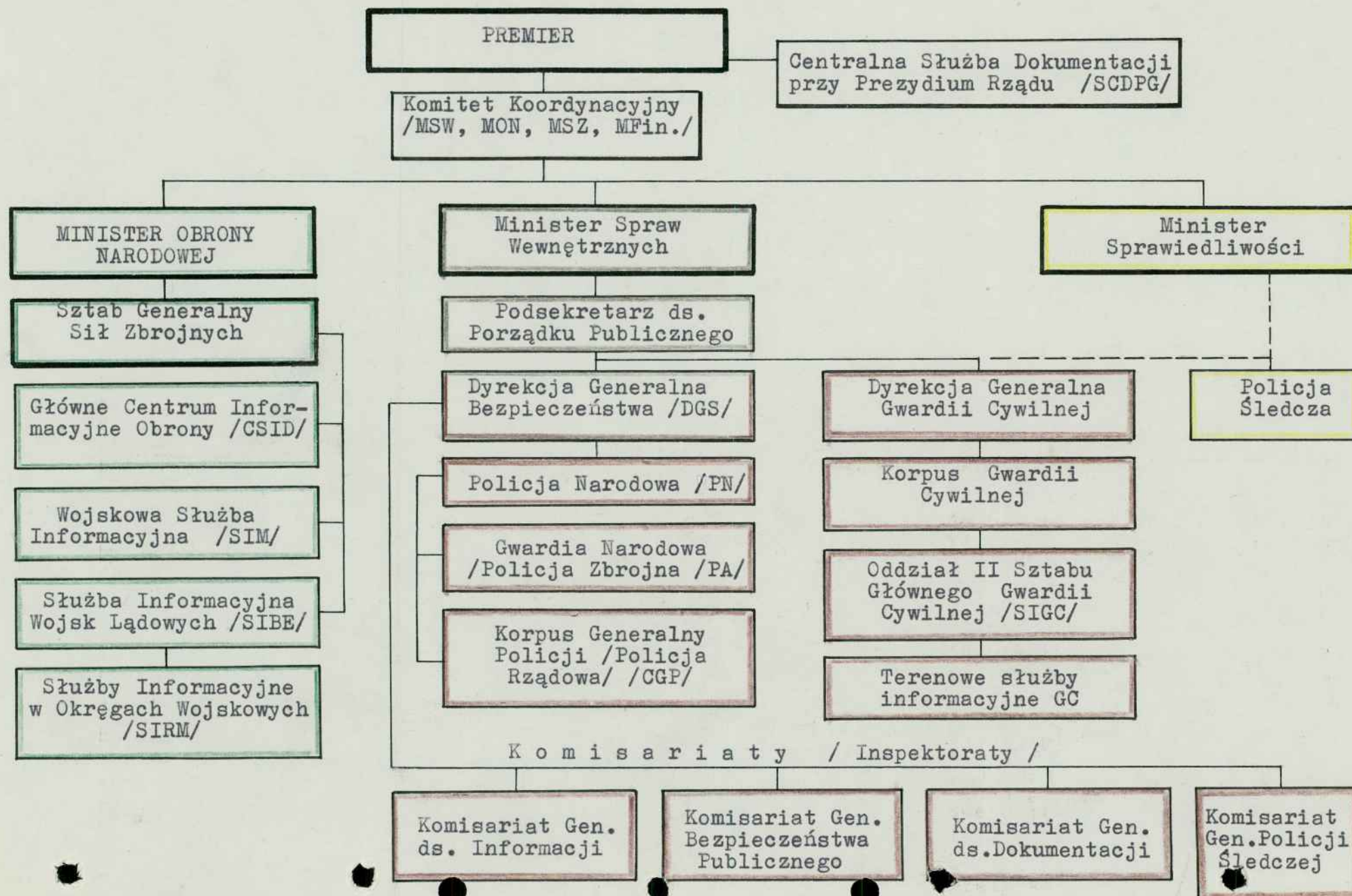
Wyk.płk E.Sz.

Druk.T.K.3.10.78r.

Nr ks.masz. Pf-745/R

RWD 159/Pf-71/77

Schemat 1. OGÓLNA STRUKTURA ORGANIZACYJNA SŁUŻB SPECJALNYCH I POLICJI HISZPAŃSKIEJ

Schemat 2. OGÓLNA ORGANIZACJA SŁUŻB SPECJALNYCH I POLICJI PORTUGALSKIEJ

